

ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ԱՐԳԱՆՏԻ

ԵՒ ՏԱՆԿԻՐԵԴԵԱՅ

(Տասույ. Ազատութեան Երաստանի. Երդ 2.)

22

Ըսաւ և լրեց. ու երբ զինուցան բոլորն ալ՝
 Երբայապատ պարիսպներէն արձակ դաշտի մէջ ելան.
 Ամենուն առիւնէ կ'երթար Արգանտ սիւրբալով.
 Պիտուր էր, իւր սովոր զենք ու զարդով ծածկւածս.
 Պարսկուն կ'աւանդէր մէջ անլըքաւտ տեղ մի կար,
 Ար ևարթ չաւասար կը տարածուէր լայնարձակ,
 Զարկ գարուփտս ելեւէջէ, կարծես շինուած արուեստ.
 (աով)

Իւր յարմար սաղարեղ մ'արքայական մըրցանքի:

23

Միայնակ ի՞նչաւ Արգանտ անայեղ, և կանգ առաւ ինն
 Թըշնամաց զեմ, խորխուսլից սըրտով ու բարձր լաւ
 (ապիւս),
 Վիթխարի մարմնով, անկը ստորափելի գորութեամբ,
 Զապարտ կերպարանաց ու սպանական նայումածքով.
 Իրեն իւր ոմ ինկելազ փեղքար դաշտին վրայ կանգը.
 (աւծ)

Եւ կամ խոր չեղեղապան մէջ ո՞նչ ընդայն դիպշտացի.
 Բայց և այսպէս իսկ շատերն իրմէ չունէին քնաւ երկիւղ,
 Քանի որ տեղէն եւ իւր ուժոյն սաստկութեամբ:

24

Այլ զեռ ոչ ոք բարեպաշտն կոփրեզի կողմանէն
 Բնորոշած էր քայլաց մէջ քայլազոյն արշալանս,
 Թեպէտ և ամենուն աքերն արդէն անմկութեամբ
 Տանկրեզից վըրան քարերէն բուսող փափաքով.
 Ինքն արի մարդկանց խըմբին մէջ զերգալա՝ անկայապանի
 Ամենուն կերպարանաց երևուցին կը դառուէր,
 Այլ և նոյն իսկ քայլորշ փըսքըտ. ք ձայն կու տային,
 Զարպետան ալ յոնքերով կը խառատէր շըշնուշին:

25

Բայց արդէն իսկ տեղի կու տար սուին մէկ քայլազ,
 Իւ յայտնի բարեպաշտ կոփրեզի կամբ ընկանտուր.
 Գնաւ, 'աւա Տանկրեզից, քեղ չեմ ժըխտի երթալու,
 Գնաւ 'նկէն ամբարշտայն այն կատարի զոտ զարյոյթի:
 Երբ լըսեց Տանկրեզի թէ յանտարի ընտանեցաւ
 Անըպիտի գործոյ մ', ուրախ վատառաւեմ զուարթու.
 (թեմա)

Ապաւարան ու մին ուղեց իւր զինակիր ծառայն,
 Եւ բազմաց ընկերութեամբ ցանկապատէն զուրս ելաւ:

26

Եւ զեռ չէր խառած արձակ գաշապալային այն մօտերն,
 Ար Արգանտ առաջուց եկած իրեն կը սպասէր,
 Երբ յանկած ինքնաթաղ լըքնաղ զեկով զեղալուք՝
 Անքերուն ներկայացաւ զիւրցանադի մարտկուհին.
 Անպէս քաղաքներուն վըրան ի՞նչո՞ւ միւս ինկերէն
 Այլիկ եւրս ճերմակ կը փայլէր իւր պատմունանն,
 Եւ զեկին զսեղանանն ալ զեպ' ի վեր քայլելով՝
 Բարբառափելի մ' վրայ հոյակի խառակն ամբողջ կ'է.
 (բեմաւոր)

27

Տանկրեզից աչքերն արդէն չէն դիտեր ինն՝ ուր Զեր.
 (քեղ)
 Իւր ճակատն անգլխարկտ զեպ' ի երկինք կ'ամբողջանայ,
 Այլ ևանդարտ ընթացիւք իւր մին յառաջ մըղելով.
 Բըլրան կողմ զեպ' ի կէսն այն՝ իւր նայուածքն և յառեր.
 Յետոյ կանգ կ'առնու յանկարծ՝ քարաքանին մ' պէս
 (անլաթ),

Առաւարտ բոլորովին պաղ, բայց ներսէն վառ կ'եռայ.
 Կը զմայլի՝ դիտելով միայն, կարծես թէ այլ եւս
 Հոգ չ'ընթեր թէ եկած է մեծամարտ մըրցանքի:

28

Երբ տեսաւ Արգանտ թէ ոչ ոք չէր նըլան մի կու տայ
 Ասպարեղ մըտնելու պատարառութեան յարմունքով,
 Կըռուելու փափաքանոք, ձայնեց, եկած եմ 'եք նոս,
 Արեւն ո՞վ պիտի յառաջ զայ իննի զեմ մըրցուէր.
 Իսկ միտն՝ ընդամոսաց ինքն կարծես ապալչ զարմանքով՝
 Դեռ եւս ինն իւր աչքերն յառած՝ ընաւ քան լի լըսեր:
 Ո՞րն եւս ժամանակ իւր մէջ յառաջ մըղելով.
 Դատարկ սաղարեղին մէջ նախարձակ նետուեցաւ:

29

Ո՞րն որ սակաւ մ'առաջ աստիկ ետանդեամբ
 Դատարկ պէս կը վառուէր Զերեզին զեմ կըռուելու,
 Տանկրեզից սակայն տեղի արաւու, և մի նեմնելով՝
 Արեւ խտուելուց նոս ինքն ալ զուրս արշալեց.
 Բայց երբ որ նըլմարեց թէ նորա միտեց արզ ուրիշ
 Տեղ դարձան և կ'արծաւ թէ կըռուելու զգովմանկ,
 Տեղուց և անձոյծ երիտասարդ աշխուժով.
 Ընծայուած ատիքն յարմար՝ մեռքէ չուղեց փափեցնել:

30

Իւ այնքան սըրբալա՝ որ և ոչ վաղոր ու յուսին
 Այնպիսի թափով երեքն անտառաց մէջ կը վարկեն,
 Կը զիմէ խոցեց. Սարակիտան աւաւոր.
 Ար իւր մեծ տեղէն իրեն զեմ կ'երկրեցնէ միտ կողմանէն,
 Կը ցըցուի այն ժամանակ Տանկրեզի, իւր խորասույզ
 Հիւսմանէն՝ ինչպէս քրն մ' վերնապէս կը սփաթուի.
 Անկը զուլեղով. իմս է մեծամարտը, կեցիք.
 Բայց Ո՞րն արդէն չափէն անդին տառլ էր նետուիք:

31

Ուստի կանգ կ'առնու, բայց լի բարկութեամբ մեծ
 (զարուժով)
 Ներսէն կը բորբոքի՝ զըրբեն բոցի պէս կ'արմատ,
 Ամբո՞ւ ճամբարով և իրեն զեմ նախառնիւք.
 Ար ուրիշ մ'իբրէն տառլ զիմէ նիզոկ յարկուէր.
 Բայց արդէն Սարակիտան այն քաշանդուցի արիւն
 Հարուած մ'իւր զըլխանոցին վրայ նետուէր կը տառնայ,
 Կը քաշէ ինքն ալ իւր ոտը ստանիւն անոր զեմ, և նոր
 Կը փըշէ խորտակէ փառանն ու զըւրը ճեղքէ:

32

Կ'իյնայ Քրիստոնեայն զարուհիի նորուածեն,
 Ար թափեն կըրկելով վար սաղարեց զինքը դիտել.
 Իսկ Արգանտ՝ թըլխամին էւլի ուժեղ և լըքու.
 Ոչ վար ինկու, և ոչ իսկ իւր թափէն ցըցուեցաւ.
 Այլ զըքաւս մէկէն ինկած սաղաթին՝ խորիւս իւր
 (կեցողով)

Ուղեց զուղեղութեամբ արեամբարիչ այս խաւարի.
 Աննաւարտ եկրի, և քեղ զուսակն փառք ճամբար՝
 Ար կ'անհիւր ձէլ տի կըրնաս ըսել ինն զեմ կըռուեցար:

33

Ձէ, պատասխանեց Ո՞րն, մեր մէջ այլչափ չուս
 Քալուքիւն ու զենք մէկզի թողաւ. չըկայ սովորով.
 Թող ուրիշ մ'իւր վար ինկալաւ անմեղադիր ցուցնել.
 Կամ մըքմ կ'ուզեմ՝ առնուլ եւս, և կամ այստեղ մեմնիլ:

Անհատի նրման և կամ Մեղաւայի պէս կառավարձ
կը մտնէ Սարակիւնուն ու կարծես բոց կը շնչէ
Փորձով իմ զօրութիւնս տես ուրեմն, կ'ըսէ:
Թէ քիչ այնպէս զըմտիւթիւնս արհամարհել է օգուտ:

34

Այս խօսքին հետ ձին յառաջ կը մէլ, իսպառ մոռ-
(հալով)
Ապագան մը պահանջուած առաքինի քայլութիւնն:
Խոյս կու տ' այն բախմանէն Փառնել՝ մէկդի շնչելով,
Եւ անցած ժամանակին կը խոցէ գինքն ալ՝ կողմէ:
Եւ այնքան զըմեղակ ու ծանրաբաշխ է հարուածն:
Որ այն սուր երկման արեամբ շաղախուած ետ կը
(զանալու):

Բայց ինչ օգուտ՝ երբ վէրքն այն յաղթողն ու թէ ոչ
կը վերցնէ, այլ և զայրոյթ մոլեղնութեան հետ կըցէ:

35

Կը տանէ Արդանտ վազով ձին ինքնացքին կեցնելով,
Կը դառնայ ետ, և դարձն այնքան շուտ երազ կը գործէ՝
Որ հազիւ թէ նշկասեղ կըրնայ զայն իւր Թըշնամին:
Որ յանկարծ կ'ենթարկուի անո՛ր և բուռն բախման:
Մընկենքը դողացին, առկարգացաւ շուշն և ոյծ:
Սերտաբնի լըգաւ ուղին, երեսին զոյրը նստան:
Անուր այն բաշխիւնէն, և հոն՝ աղբար և անդոր՝
Պենը գետնին վրայ զարնելով իւր կողմ՝ ինկաւ պար-
(զուեցաւ):

36

Արդանտ իւր քարկուծեան մէջ մոլեղին զայրութիւն՝
Պարտաւոր կուրծքին վայելէ կոկիւղով ձին կ'անցնէ,
Եւ՝ Այսպէս, կը դառայ, կորուսի ամէն մէկ նշարու
Նըման ուրբաւ տակ հոս տապառու ընկածին:
Կը ջրտաժիթ Զերգելին վառ և անուրթ այն գործէն
Անյաղթուն Տանկերգի, որ ալ չի նար անդուրեղ:
Այլ տառայ զանգաղելու կ'ուզէ նախին սրխալանն
Ուղղել պայծառաբաշխ իւր մըշտափայլ քայլութեամբ:

37

Յառաջ կը նետուի՝ գոչելով. Վատ չարը ողի,
Որ և նոյն իսկ յաղթութեանցը մէջ անարգ եւ և ծանա,
Ինչ կերպ բարբառուց ու անընդհան համբաւայ
Կը սպասու այդ արմարքի և ուրաղործ կերպերէդ:
Անոր առաջակց և կամ իրենց նրման արուծ
Բարբառաւ խաւածանայ մէջ սովորիւր եւ անուշաւ:
Փախիւր լոյս արեւէն, և գնաւ ուրիշ զագանայ
Հետ լերանց և անտառաց մէջ անուրթ կ'անք վարելու:

38

Լըտեց՝ իսկ Հիմնաւուն անցորդին տեսովոր՝
Մոլեղին խաժիւղելով շըթներն՝ ինքզինքը կ'ուտէ
Պատասխան կ'ուզէ տալ, ձայնը բայց խառնակ զուրս
(կ'իւլէ):

Այնպէս՝ անասուն մ'ինչկերպ կ'օժմամբ կը մտնէ-
Եւ ինչպէս որ կայսերին իւր շըթնապառ խիտ ամպերն
Անկը շառաւիմար կ'ենցելով զուր և կը փախի,
Այսպէս իւր ամէն մէկ խօսքն ուժերն բընտիւթեամբ
Բոլորեցած արուեն կարծիս որոտածայն կը ձայլէր:

39

Բայց երկու կողմանէն հիսծ գաժան ուղանալիքն
Երբ վառեց շըթնոց իրենց զուգորդութիւն և ցատու,
Թէ մին և թէ միւսն հաւատար փոյթ և երազ
Զինքին կը պատկարէն ապարեւելին կըտրելով:
Կը խնդրեմ արդ, ո՞վ Մուսա, զու զորացոր մայնիս
(ոյմ),
Եւ շնչէ յիս հաւասար զու զայրութիւն այն զայրոյթ,
Որ չըլայ թէ անարժան լինին ստղծար այս՝ զորքին,
Տուր որ երգաւ ու լընչեցնէ զինուց շախիւն ու շառաւ:
(ոյմ):

40

Դեպ ի վեր արեւկեցին՝ կըրծկալ կուրծին մէջ քցած՝
Անայնանց երկու՝ իրենց նիւսակարտնն ուտալից:
Եւ չեղաւ երբեք արշաւ տ'այնպէս, ուսիւն տ'այնպիսի,
Ոչ այնքան պատասուր թոխը օգտեցի թուրով,
Եւ ոչ այնպիսի կատաղի զայրոյթ՝ որքան զեմ առ զեմ
Տանկերգի և Արդանտ յարեւկեցան երկդին:
Նիւսակին խորտակեցան սաղաւարտից վրան և բեր-
կոտորակը ու բեր- շերտեր թուսն, ցուպին լոյս կայծեր:

41

Հարուածոց միայն թընդիւնելու շուտ զի՛նն զլըբեցաց
Գետնին անշարժ, և լեռներն ալ արձագանգ լընչեցին:
Բայց ուժգին և կատաղի այն մոլեղնուտ բաղխանին՝
Եւ ոչ իսկ մագալափ խորտու անկասունն լընչեցին:
Այնպէս ձիերին կարեւրեցան զեմ առ զեմ
Որ երկուքն ալ զլորելով շուտ վեր ցաղցել լըբեցան:
Սուրբերն քաշած երկու վե՛ն վարժապետն այն մարտի
Թողովով ասպանակներն՝ կանգուն ոտքի վրայ կեցան:

42

Երկուքին ալ շատ ըզգոյշ են ախրին հարուածոց,
Այբերնին դիտելու և ոտքերնին քայլից մէջ:
Ջանապառ կերպիւր ի զործ զինն նոյնսր արթնու-
(թեմամբ)
Մերթ պըտոյա կ'ընեն, յառաջ մերթ դիմեն, մերթ
(կ'ընկերկին):

Երբեմն այս ինչ կողմանէն կարծես հարուած տալի՜ ուղին,
Եւ սակայն կը խոցեն այն զինէ՝ ուր ցոյց մը լըբին:
Եւ մերթ ալ մարմիննէն կը թողուն մաս մը բաղուած:
Արուստի նաւըրով՝ արեւտան ալ կատակել շահալով:

43

Տանկերգի Հիմնաւունն աչաց՝ կեղծեց ցոյց կու տայ
Իւր մէջ կուտն անպատշաճաբ իբրեւ սքը, վա՛նանէ:
Խոցելու կը յարժեքի Արդանտ, ստանց աչ զինուո՛ւ:
Որ ինքն ալ իրեն ձախ դին անպաշտպալ կը թողու:
Տանկերգի հարուածով մի կը բաղի թընամուրց
Դաժան պզողորտախիւ, ու միւս կողմէ կը խոցէ:
Եւ մէկէն ի մէկ նանակ՝ զործելու չի զանգաղիւր,
Այլ շուտով կ'ամփոփուի՝ սեղմ ու զգոյշ դիրք բընդելով:

44

Յիշորտն Արդանտ ինքզինն կըր դիտելով կը տեսնէ
Սեփական արեան և նամամբ բընտարեալ և թըրթած,
Անուրտ ստուգումով կը մըրնէ՛ և՛ն՛ն՛ն:
Մոլեղնուտ անպաշտպալից բարկութիւնն ու ցաւէն:
Եւ բուռն թափով՝ մըրուած ստուգի զայրութիւն՝
Անկը գոտալուն հետ սուրբ ալ վեր վերցնելով՝
Կը դառնայ հարուածելու, թայց սպրիւր վերջ կ'ընուրի
Այն անց՝ ուր բաղուակն ուսին հետ կ'ից և կ'ապուած:

45

Ալպան անտառներուն մէջ քած արլի մը նրման,
Եւր զընէ շամբիւր երկման ըզգու մըրուած իւր կողմին
Զայրալի կատաղութեամբ կը յարժեքի դիմուց զեմ
Վըտանգաւ և մահուան իսկ դիմադրու վազելով,
Այսպէս ամենի զապան զարած Զերգելն այն՝
Վերջ վերջի և ամեն ամօթի վրայ բաղաւջելով,
Անցան զիմաստու մոլեղնութեամբ կը վառուի՝
Որ վըտանց կը քամարէ, ալ զուրու՛ծեան չի նայի:

46

Եւ խիզախ յանգընու՛ծեան հետ կըցնելով պընդապէս
Մայրալից արիւծեան հիւն և անխոյ՛ ուժգնութիւն:
Անցան սուրբ ստակիլ բուռն թափով՝ կը խաչցեն՝
Որ երկիրըս կ'երեւայ ու երկինք փայլակ շղաքեան:

Ժամանակ չի դրոներ մեռնի՝ նարուած մ'ալ ինքը տալու։
Կամ ինքզինքը ծածկելու, կամ քիչ Ժողի ստնելու,
Եւ չեկայ նարը մ'արուեստի՝ որ ապականո՞վ պակէ դիներ
Արգանտի երազածիք շատպէն ու զոռ կորովէն։

47

Ինքզինքն ամփոփած Տանկերդի զուր կը սպասէ՝
Որ սակը նարուածներուն այն ի՞նչ կարկուտը գտրի։
Մերթ իւր անըն պաշտպանէ, մարթ ալ նեռու կը ցաւքի
Մանեման պտուղտներու վարդիտ նարտար քայլերով։
Տեսնելով սակպն որ սէջ Չերքէն Նանկիտ շտուներ
(բնաւ),
Կը վառուի Նանի ինքն ալ բորբոքէն մըլուելով,
Եւ բուրն թափով՝ զայրապէն ո՞րտի կըրնայ՝
Սաստիկ ուժգնութեամբ սուրը շարս դին կը պտուտէ։

48

Բարկութեան տեղի կու տան եւ խոտէն միտքն եւ ա-
(բուստ),
Իսկ զայրոյթն իրենց կորովը կ'արծարծէ կ'անցնէ։
Ամէն մէկ անգամին սուրն ինչերուն կը ծակէ
Կը կըրտարէ կամ գրակից թիթիկն եւ կամ վերտողներն։
Հարուած մ'երգընք չ'անցնիր զուր, ցերեացուն գտնի
(միայ)
Կան գէնքերն արեւնթաթախ, քրտանք արեան նեռ
(խառնուած)։
Փայլակ են թուրերնին՝ երբ շողջողուն կը ցոլան-
Որտուսն՝ երբ շառաշէն, կայծակ՝ նարուած տալու մէջ։

49

Անշատայգ կերպով յանձնի կեցած ամբոխն երկդէն՝
Կը դիտեն տեսարան մ'այսպիսի նոր եւ դժնայ,
Եւ վախի եւ յուսոյ մէջ լմնեցաւուն կը սպասեն
Մերթ իրենց օգուտն եւ ինքի ալ փաստակարն աչելով։
Եւ այնքան քաղաքութեան մէջ եւ ոչ փոքր ինչ շարժանք
Կը տեսնուի եւ կամ չըլլակ մ'անգով թնթիւն կը լրտուի։
Այլ ամէն որ լուռուսմով կայ, լուսի այլ ինչ շարժում՝
Բայց միայն ինչ որ զողջողուն սիրտ մ'երկրին կը
(զըրզուէ)։

50

Արգեն իսկ յոգնած գաղթած երկուցն ալ՝ զուցէ
Տարածած կատարածի մ' տի նանկին կըրուելով։
Բայց այնպէս թանձրախիտ դիշերուան ամբը կոխէ՝
Որ եւ Նոյն իսկ մերձաքող առարկաներ կը ծածկէ։
Թէ այս եւ թէ այն կորովն մէյմէկ նաշաարար
Բարեկոր վաղելով՝ մէջ մտաւն, զերեք բաժնեցին։
Փոռակն Արեւելոս էր մին, իսկ մըլուքն Պինգոր,
Հարպիկ եւ խորազէտ՝ մենամարտի նշաւերդին։

51

Հաշտարար իրենց մականն յանգընեցան երկուցն ալ
Մենամարտ մըրջողներուն տուակայց մէջ սեղ խոթէ։
Այն վառաս իրաւունքով՝ որ յերուրուած էր իրենց՝
Նախին սոսկզբորդ ամենակէն օրէնքին
Խօսից պղծաւ Պինգոր, իրկուլ չալ, ո՞վ շահասակք,
Հաւատար էր թէ պատուել թէ կորովի մէջ նոյնպէս։
Թող զադրի մենամարտն ուրեմն, եւ զուր մէջ խոտվէ՝
Գիշերապան նանգըտախ նեռ քընութեան իրաւաւոր։

52

Ժամանակ է մըրցելու մինչդեռ արեւը կ'իջիտ,
Բայց դիշեր ստնն առուց եւ անասուց կը նանգէին։
Եւ զինքան իսկ սիրտը չի փափաքիր փառք մ'այսպիսի՝
Որ մութ քօղի ներքեւ մընայ ծածուկ եւ լռովի։

Պատասխան կու տայ Արգանտ։ Եւ ինքն ալ չեմ բղ-
(ձանար)
Թողուլ պատերազմաւ խաւարի շուքին տակ։
Արեւուն լոյսը վըկայ զօրին ըլլալ կը րազմամ։
Բայց երբեմն թող ընէ սա վերջապի զանալու։

53

Երբզուրեցիք զանալու դուն ալ, վրայ բերաւ Տան-
(կեղծի),
Բեքելով Նաւա քեդի նեռ անպատճառ քու գերիդ,
Որպէս զի մեր կըրնան ուրիշ պատւ չըրջուի։
Այս կերպ երբուրեցան։ Ետող երկու նաշաարարն՝
Որ պաշտօն ունէին այն մենամարտիկ պայքարին
Նորէն սկըսուել ժամագրութեան որոշել,
Պատուաւոր վերբերին զարմանելու որ տալով՝
Վընեցին վիցերորդ օրուան ծագած առաւտուն։

54

Թողուց մենամարտն այն ստակալի՝ զորո՞ք անինի՝
Գերազույն կեցաւուրէն եւ քըստմեկի տարաքմանն՝
Հեթանոս եւ քրիստոնէս ժողովրդեան սըրբի մէջ։
Որ երկու եղանակներն սահելէն վերին ալ չըղծաւ։
Այլ ուրիշ խօսք չէ լրտուի՝ ըսոյց միայն՝ ինչպէս կըրով
Եւ ետանքը քաշախիտ երկու ոտիցն այն ցուցին։
Բայց ո՞րն այն երկուցին միջէն ընտրի զերազա՞մ
Չանապան եւ նակընդէմ կարծեօք վիճէ ժողովուրդի։

Թըգմ. Հ. Ա. ՏԻՐՈՅԵԱՆ

ԿԱՐԵԻՈՐ ԵԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆԻՆՔ

22. Ըստ է լեւեա՞. Այադին թագաւորին մախ-
ըմթաց խօսքը կ'ակնարկէ, որ այս հաւելն գորտս
կը մնայ։

23. Եւհիւ-՝ հին հսկայից մէկն էր, որում դէմ
դրկից Արամազդ իւր շամթերը փնգրայի դաշտն-
րում մէջ։ Իսկ Փշաւ-՝ Գողեսթան՝ եւ պպանալ ի
Դաւթէ։

26. Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝
հեթանոսաց բանակին գորաւարունին, որում սի-
րամարտիւր էր ճամիրեթի միայն թագաւոր պատ-
մուած պարզապի մը մէջ։

34. Պահաւա՞ն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝ Դիւն-՝
կամ վիհամմուրիւր կը պահանջէր՝ որ ամսի մնա-
ցած թշմամույն հետ՝ ձիաւոր սինամարտ չմղուէր։

40. Թէ՛ այս եւ թէ՛ ուրիշ միմամարտներու մկա-
րագրութեան մէջ՝ ինքը ճաստայ գերագոյն փարա-
պետ կը տեսնուի գիմախարուի ճամ արուեստին,
այնպէս որ իւր տողերը կ'ըման ծաւային, կ'ըսեն
մոյն արուեստին հմտագոյնը, իբրեւ զասագիւր
մը զինաշարժ ուսանողաց համար։

